

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

9. zauważa, że środki przejściowe przynoszą skutki odwrotne do zamierzonych, jeśli chodzi o zwalczanie fałszywego samozatrudnienia, pracy niezgłaszanej i nielegalnego zatrudnienia, gdyż pracownicy niemający swobody legalnego zatrudnienia na rynku pracy czasami decydują się na fałszywe samozatrudnienie lub pracę nielegalną, co prowadzi do nadużyć ich praw pracowniczych;
10. wzywa UE-25 do przeprowadzenia konsultacji z organizacjami pracodawców i pracowników przed podjęciem decyzji w sprawie zakończenia bądź przedłużenia całkowitych lub częściowych ograniczeń swobodnego przepływu pracowników z Rumunii i Bułgarii;
11. wzywa państwa członkowskie, które zamierzają utrzymać ograniczenia dotyczące swoich rynków pracy w odniesieniu do pracowników z Rumunii i Bułgarii, by przedstawiły w jasny i przejrzysty sposób pełne uzasadnienie, zgodne ze sporządzonymi przez Komisję kryteriami i metodologią oraz poparte przekonującymi argumentami i danymi, w tym wszelkimi wskaźnikami społeczno-gospodarczymi, które skłoniły je od przyjęcia wniosku, że mobilność geograficzna prowadzi do poważnych zakłóceń na krajowym rynku pracy;
12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Strategia UE dla Azji Środkowej

P7_TA(2011)0588

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie postępów w realizacji strategii UE wobec Azji Środkowej (2011/2008(INI))

(2013/C 168 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 21,
- uwzględniając umowy o partnerstwie i współpracy zawarte między UE a Uzbekistanem, Republiką Kirgiską, Kazachstanem i Tadżykistanem, umowę przejściową w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem zawartą między Wspólnotami Europejskimi a Turkmenistanem oraz podpisaną w dniu 25 maja 1998 r., lecz nadal nieratyfikowaną umowę o partnerstwie i współpracy między UE a Turkmenistanem,
- uwzględniając strategię UE dotyczącą nowego partnerstwa z Azją Środkową, przyjętą przez Radę Europejską w dniach 21-22 czerwca 2007 r. ⁽¹⁾, oraz wspólne sprawozdania z postępów sporządzone przez Komisję i Radę z dnia 24 czerwca 2008 r. ⁽²⁾ i 28 czerwca 2010 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje na temat Azji Środkowej, w szczególności rezolucję z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie strategii UE wobec Azji Środkowej ⁽⁴⁾, z dnia 6 maja 2010 r. ⁽⁵⁾ i 8 lipca 2010 r. ⁽⁶⁾ w sprawie sytuacji w Kirgistanie, z dnia 11 listopada 2010 r. w sprawie wzmocnienia OBWE – roli UE ⁽⁷⁾, rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. zatytułowaną „W kierunku nowej strategii energetycznej dla Europy 2011-2020” ⁽⁸⁾, z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie za rok 2009 oraz polityki UE w tym zakresie ⁽⁹⁾, a także rezolucję z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie polityki zewnętrznych UE na rzecz demokracji ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/librairie/PDF/EU_CtrlAsia_EN-RU.pdf

⁽²⁾ http://eeas.europa.eu/central_asia/docs/progress_report_0609_en.pdf

⁽³⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/10/st11/st11402.en10.pdf>

⁽⁴⁾ Dz.U. C 184 E z 6.8.2009, s. 49.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 81 E z 15.3.2011, s. 80.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0283.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0399.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0441.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0489.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0334.

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

- uwzględniając zainicjowaną w 2003 r. europejską inicjatywę na rzecz demokracji i praw człowieka mającą na celu upowszechnianie praw człowieka oraz wspieranie reform systemów karnych, demokracji, dobrego sprawowania rządów, wolności mediów, praworządności, struktur bezpieczeństwa (policji, sił zbrojnych) i zapobiegania konfliktom, a także uwzględniając późniejszy europejski instrument na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (rozporządzenie (WE) nr 1889/2006)⁽¹⁾,
- uwzględniając odbywające się od 2007 r. dwa razy w roku spotkania przedstawicieli UE i krajów Azji Środkowej na szczeblu ministerialnym oraz konferencje ministerialne UE i krajów Azji Środkowej poświęcone kwestiom bezpieczeństwa, które odbyły się w 2008 r. i 2009 r.,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinie Komisji Rozwoju i Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0338/2011),
- A. mając na uwadze, że zrównoważony rozwój kraju zakłada zagwarantowanie ochrony praw człowieka, ustanowienia i wdrożenia demokratycznych wartości i instytucji, praworządności, praw człowieka i podstawowych wolności, jak również dobrego sprawowania rządów i silnej pozycji społeczeństwa obywatelskiego;
- B. mając na uwadze, że istnieją poważne braki w zakresie demokracji, praw człowieka, praworządności i podstawowych wolności w krajach Azji Środkowej;
- C. mając na uwadze, że pogłębiona współpraca między UE a pięcioma krajami Azji Środkowej stanowi dwustronną strategiczną korzyść umożliwiającą różnicowanie i pogłębianie stosunków politycznych, społecznych i ekonomicznych oraz wykorzystanie pełni potencjału umów o partnerstwie;
- D. mając na uwadze, że Azja Środkowa ma duże znaczenie dla Unii Europejskiej w kwestii potencjału handlowego i bezpieczeństwa energetycznego oraz że region ten został dotknięty niedawnym światowym kryzysem finansowym i gospodarczym;
- E. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie mają silne dwustronne relacje z państwami Azji Środkowej stanowiące główne źródło inwestycji i handlu oraz że UE potrzebuje uzgodnionej i spójnej strategii w stosunku do tego regionu w celu uniknięcia nieporozumień, powielania zadań i, co najważniejsze, wysyłania niejasnych sygnałów;
- F. mając na uwadze, że niektóre kraje Azji Środkowej poczyniły pierwsze kroki w długotrwałym procesie demokratyzacji, w którym nieustanne i zdecydowane działania w zakresie sprawowania rządów i współpracy regionalnej są koniecznymi warunkami uporania się ze stałymi brakami, które uniemożliwiły im dotychczas osiągnięcie pełni potencjału w zakresie rozwoju politycznego, społecznego i gospodarczego;
- G. mając na uwadze, że MŚP są istotą przedsiębiorczości i idei wolnego rynku oraz kołem napędowym procesu ustanawiania demokracji;
- H. mając na uwadze, że brak wzajemnego zaufania wzmaga napięcia w kwestii wspólnego wykorzystywania zasobów naturalnych, szkodzi współpracy regionalnej i zwiększa ryzyko konfrontacji; mając jednak na uwadze, że problem dostępności wody wynika raczej ze złego gospodarowania zasobami wodnymi i z ich marnotrawienia, a nie z ich niedoboru;
- I. mając na uwadze, że UE oraz kraje Azji Środkowej poczytują sobie za wspólny cel różnicowanie dróg eksportu i współpracę na rzecz zrównoważonego rozwoju w zakresie energii i środowiska;

⁽¹⁾ Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 1.

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

- J. mając na uwadze, że troska o bezpieczeństwo i równowagę w regionie powinna być ukierunkowana nie tylko na bezpieczeństwo kraju, lecz także na bezpieczeństwo ludności, rozumiane między innymi jako poszanowanie praw człowieka, zapewnienie środków utrzymania, poszanowanie środowiska i dostęp do podstawowych usług publicznych;

Zaangażowanie UE

1. podkreśla silne polityczne i gospodarcze zainteresowanie, jakie wykazuje UE w odniesieniu do wzmocnienia dwustronnych i wielostronnych stosunków z państwami Azji Środkowej na wszystkich obszarach współpracy, takich jak stabilność, bezpieczeństwo i zrównoważony rozwój regionu, stosunki handlowe i gospodarcze, połączenia energetyczne i transportowe, wzmocnienie dialogu na temat uniwersalnych wartości takich jak demokracja, poszanowanie praw człowieka i praworządność, wspólne wyzwania i zagrożenia, w tym zarządzanie granicami i walka z handlem narkotykami i ludźmi;
2. zwraca uwagę na fakt, że strategia UE wobec Azji Środkowej określa siedem priorytetów, lecz zapewnia niski poziom zasobów; w związku z tym zauważa, że środki pomocowe UE są zbyt ograniczone, aby umożliwić UE wpływ na wszystkie dziedziny polityki; wzywa UE do opracowania wspólnej wizji oraz do lepszego określenia i sformułowania swoich priorytetów; zaznacza, że współpraca na rzecz rozwoju z państwami Azji Środkowej może być owocna tylko pod warunkiem przestrzegania przez te państwa międzynarodowych norm dotyczących demokracji, sprawowania rządów, praworządności i praw człowieka; zaznacza także, że unijna współpraca na rzecz rozwoju nie może być podporządkowana interesom gospodarczym, energetycznym, bądź bezpieczeństwa;
3. uważa, że UE powinna utrzymywać wysoki poziom zaangażowania w sprawy Azji Środkowej, dopasowując swoje strategie do postępu państw tego regionu; podkreśla, że stopień i charakter zaangażowania UE należy zróżnicować i uzależnić od wymiernego postępu w zakresie demokratyzacji, praw człowieka, dobrego sprawowania rządów, zrównoważonego rozwoju społeczno-ekonomicznego, praworządności i walki z korupcją, przy zastosowaniu zasad podobnych do tych obowiązujących w przypadku unijnej polityki sąsiedztwa (m.in. „więcej za więcej”), tak by poprzez tę pomoc sprzyjać w razie potrzeby dalszym postępom w tych dziedzinach;
4. podkreśla potrzebę wyjaśniania i propagowania koncepcji UE dotyczącej bezpieczeństwa i stabilności, jeżeli różni się ona od koncepcji państw Azji Środkowej; podkreśla, że UE ma obowiązek zachować krytycyzm wobec rządów, które naruszają podstawowe prawa swoich obywateli w imię bezpieczeństwa narodowego;
5. jest przekonany, że w przyszłej strategii UE wobec Azji Środkowej należy wykorzystać doświadczenie płynące z reformy europejskiej polityki sąsiedztwa w takich kwestiach jak zróżnicowanie, bezpośrednie kontakty międzyludzkie i traktowanie demokracji i praw człowieka z większą uwagą, powinno się również wziąć pod uwagę szerszy kontekst geopolityczny;
6. dostrzega znaczenie stałych działań specjalnego przedstawiciela UE na rzecz zapewnienia wysokiego poziomu dialogu politycznego z krajami Azji Środkowej; przypomina, że jego mandat polega również na zaangażowaniu w sprawy lokalnego społeczeństwa obywatelskiego i że jest to niezbędne w celu zwiększenia widoczności działań UE; apeluje, aby dialog polityczny opierał się na ocenie tego, czy kraje Azji Środkowej wywiązują się ze zobowiązań wynikających z ich członkostwa w OBWE;
7. uważa, że zmiana strategii Azji Środkowej powinna uwzględniać konieczność wsparcia jej celów wystarczającymi środkami finansowymi i ustanowienia odpowiednich zasad podziału, które odzwierciedlają realia każdego z państw tego regionu; uważa, że ze względu na ograniczenia finansowe należy zwrócić uwagę na te spośród programów średnio- i długoterminowych, które mogą mieć największy wpływ na rozwój regionu, w szczególności na programy dotyczące młodzieży i edukacji, pomocy technicznej w zakresie rozwoju ekonomicznego i promocji małych i średnich przedsiębiorstw, jak również bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę i walki z handlem narkotykami;

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

8. wzywa Komisję do wyraźnego zintegrowania, albo przynajmniej do pogodzenia jej normatywnych, technicznych i szczegółowych programów w Azji Środkowej; przypomina również o zobowiązaniach dotyczących spójności polityki na rzecz rozwoju zawartych w artykule 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

9. zwraca uwagę, że wdrażanie strategii można usprawnić z jednej strony poprzez wzmocnioną koordynację wewnątrz UE, a z drugiej strony poprzez zwiększenie zaangażowania innych międzynarodowych darczyńców i podmiotów regionalnych;

10. sugeruje usprawnienie regionalnego podejścia poprzez relacje z Chinami i Rosją, ponieważ są one głównymi podmiotami gospodarczymi w regionie; jest zdania, że podejście do kwestii energii pochodzącej z paliw kopalnych powinno być powiązane z programami UE na Kaukazie i w regionie Morza Czarnego oraz z Turcją;

11. wzywa Komisję do surowego przestrzegania podziału na programy i działania kwalifikujące się do finansowania w ramach instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju oraz programy i działania finansowane z innych instrumentów finansowych, takich jak Instrument na rzecz Stabilności lub europejska inicjatywa na rzecz demokracji i praw człowieka, zwłaszcza jeśli chodzi o zarządzanie granicami i walkę z przestępczością zorganizowaną, skuteczniejsze stosowanie zasady praworządności i ochronę praw człowieka;

12. podkreśla stałą potrzebę prowadzenia regularnych rozmów na temat praw człowieka z wszystkimi pięcioma państwami; ubolewa, że ogólne postępy na miejscu są niewielkie, a w niektórych przypadkach można zaobserwować nawet pogorszenie sytuacji; uważa, że dialogu tego nie należy wykorzystywać jako pretekstu do wykluczania kwestii związanych z prawami człowieka z innych obszarów współpracy lub do niepodejmowania dalszych działań; apeluje o to, by w przygotowywaniu tych rozmów systematycznie angażowano organizacje pozarządowe i organizacje społeczeństwa obywatelskiego oraz by wyniki tego dialogu były podawane do wiadomości publicznej, co umożliwiłoby dokonanie oceny jego skuteczności i zaangażowania poszczególnych stron;

13. ponownie podkreśla znaczenie uwzględniania krajów charakteryzujących się średnimi dochodami, takich jak kraje Azji Środkowej, w kontekście ogólnej polityki UE w zakresie rozwoju oraz wysiłków zmierzających do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju (MCR), ponieważ wysiłki na rzecz rozwoju – zwłaszcza w kontekście cięć pomocy rozwojowej wynikających z ogólnoswiatowego kryzysu finansowego i gospodarczego – skupiają się często na krajach najsłabiej rozwiniętych, zaniedbując tym samym region Azji Środkowej;

14. uważa, że ograniczone zasoby i znaczne potrzeby w regionie wymagają od UE drobiazgowego zaplanowania i określenia priorytetów wsparcia, biorąc również pod uwagę wpływ głęboko zakorzenionej korupcji oraz niewystarczającego doświadczenia administracyjnego na skuteczność wsparcia; apeluje o stały poziom uzgodnionej pomocy rozwojowej z elastyczniejszą alokacją oraz popiera szczególne ukierunkowanie wsparcia na Kirgistan i Tadżykistan, które mają największe potrzeby w tym zakresie;

15. wyraża jednak wątpliwości co do wykorzystania wsparcia budżetowego w Kirgistanie i Tadżykistanie, szczególnie ze względu na szerzącą się tam korupcję; wzywa Komisję do przedstawienia sprawozdania w sprawie wykorzystania wsparcia budżetowego w tych krajach;

16. zdecydowanie popiera otwarcie pełnoprawnych przedstawicielstw UE we wszystkich krajach Azji Środkowej, co stwarza okazję do zwiększenia obecności UE i poprawy widoczności jej działalności w tym regionie, do zacieśnienia długofalowej współpracy, zaangażowania na rzecz wszystkich grup społecznych oraz wspierania postępu na drodze do lepszego zrozumienia, praworządności i przestrzegania praw człowieka; jest przekonany, że istnienie takich przedstawicielstw przyczyni się znacząco do osiągnięcia celów strategii i realizacji interesów UE w regionie; nalega na zatrudnienie w tych placówkach odpowiedniej liczby specjalistów ds. politycznych, gospodarczych i handlowych w celu osiągnięcia maksymalnych rezultatów i dostarczenia skutecznego wsparcia;

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

17. zaleca, aby instrumenty TALEX, partnerstwo (ang. twinning) i SIGMA były w przyszłości dostępne również dla krajów Azji Środkowej, co sprzyjałoby poprawie standardów i niezbędnym reformom;

18. zauważa z niepokojem trudności, jakie UE napotyka w kwestii współpracy z niezależnymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego w zakresie praw człowieka i dobrego sprawowania rządów, oraz ciągłe nękanie organizacji pozarządowych w regionie; apeluje o większą przejrzystość w alokacji przez UE i państwa członkowskie środków na współpracę na rzecz rozwoju i w kwestii odbiorców tych środków oraz o wspieranie przez delegatury UE i ambasady państw członkowskich faktycznie niezależnych partnerów pozarządowych, by pomóc im skutecznie przyczynić się do rozwoju i umocnienia społeczeństwa obywatelskiego; uważa, że ciągłe promowanie przez UE programów adresowanych do krajów Azji Środkowej jest ważnym transgranicznym narzędziem stymulującym porozumienie i współpracę między państwami regionu;

19. podkreśla wagę swobodnie działających w regionie partii opozycyjnych i wzywa rządy wszystkich krajów Azji Środkowej, aby zagwarantowały swoim obywatelom wolności polityczne;

20. popiera regularne organizowanie regionalnych szczytów z udziałem przedstawicieli UE i państw Azji Środkowej i wzywa do rozważenia możliwości ustanowienia w przyszłości forum parlamentarnego ad hoc UE-Azja Środkowa w ramach istniejących komisji współpracy parlamentarnej oraz posiedzeń międzyparlamentarnych z udziałem państw Azji Środkowej, które mogłyby dokonywać oceny treści omawianych podczas tych szczytów i wносить w nie własny wkład; podkreśla znaczenie regularnej dwustronnej i wielostronnej współpracy parlamentarnej; uważa umowy o partnerstwie i współpracy za podstawę instytucjonalną pogłębionej wymiany między parlamentarzystami umożliwiającej wzajemne porozumienie i szacunek; w związku z tym popiera umowy o partnerstwie i współpracy ze wszystkimi pięcioma krajami Azji Środkowej; podkreśla wagę aktywniejszego zaangażowania się Parlamentu Europejskiego w monitorowanie negocjacji dotyczących umów o partnerstwie z krajami Azji Środkowej oraz wdrażania umów już obowiązujących;

21. wzywa Unię Europejską do dalszego wspierania reformy sektora publicznego w krajach Azji Środkowej poprzez świadczenie odpowiedniej pomocy technicznej i finansowej w celu osiągnięcia stabilnych, zreformowanych i nowoczesnych struktur administracyjnych we wszystkich krajach, których to dotyczy;

Demokratyzacja, prawa człowieka i praworządność

22. zauważa, że pomimo pewnych pozytywnych zmian konstytucyjnych czy też prawnych w regionie (np. działań na rzecz zniesienia kary śmierci, utworzenia stanowiska rzecznika praw obywatelskich, pewnych reform procedur sądowych) ogólna sytuacja w zakresie praw człowieka i praworządności jest nadal niepokojąca;

23. popiera wnioski określone w sporządzonej przez OECD w styczniu 2011 r. prognozie konkurencyjności Azji Środkowej i wyraża szczególne zaniepokojenie w odniesieniu do sytuacji związanej z prawami człowieka i prawem pracy oraz braku wsparcia dla społeczeństwa obywatelskiego krajów Azji Środkowej, a także w związku z systemem edukacji, MŚP, reformami własności ziemskiej oraz regionalnymi strategiami inwestycyjnymi, które powinny dotyczyć wszystkich gałęzi gospodarki, a obecnie koncentrują się na sektorze energetycznym i górnictwie;

24. apeluje o wzmocnienie dialogu w obszarze praw człowieka, aby stał się on skuteczniejszy i ukierunkowany w większym stopniu na wyniki; w tym zakresie apeluje o większe zaangażowanie Parlamentu Europejskiego w monitorowanie tego dialogu; wzywa Radę i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ), aby dokonały oceny dotychczasowego dialogu, uwzględniły we współpracy z Parlamentem Europejskim wskaźniki obrazujące postęp osiągnięty przez państwa regionu w dziedzinie praw człowieka i praworządności oraz dokonały oceny skuteczności projektów wsparcia UE służących realizacji tego celu;

25. potępia stosowanie jakichkolwiek tortur i poważne ograniczanie działalności mediów, wolności słowa, zgromadzeń i zrzeszania się; apeluje do przedstawicieli UE, w tym do wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej Komisji, by publicznie wypowiadali się na temat więźniów politycznych, uwięzionych działaczy na rzecz praw człowieka i dziennikarzy oraz by wzywali do ich niezwłocznego uwolnienia;

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

26. bardzo docenia pracę fundacji politycznych tworzących pole do praktycznej współpracy w procesie demokratyzacji poprzez długoterminową obecność na terytorium tych krajów;

27. uważa, że inicjatywa na rzecz praworządności stanowi jeden z głównych elementów współpracy z krajami Azji Środkowej i popiera wzorcowe współdziałanie UE i jej państw członkowskich przy realizacji projektów wsparcia; zauważa, że interakcja między przedsięwzięciem a lokalnym społeczeństwem obywatelskim jest niewielka, oraz że większy stopień interakcji ze społeczeństwem obywatelskim i parlamentarzystami, a także ułatwienie działaczom lokalnego społeczeństwa obywatelskiego dostępu do informacji na temat inicjatywy zwiększyłyby widoczność, przejrzystość i możliwość rozliczenia działań podejmowanych w jej ramach zgodnie z szerszym celem UE dotyczącym usprawnienia strategii wobec Azji Środkowej przedstawionej w sprawozdaniu z postępów; podkreśla konieczność jasnego określenia celów przedsięwzięcia „platforma na rzecz praworządności” i dokonania oceny jego realizacji i wyników, przy jednoczesnym unikaniu umacniania w jakikolwiek sposób represyjnych elementów sił bezpieczeństwa; podkreśla, że właściwe wdrożenie inicjatywy musi być jednym z zasadniczych kryteriów alokacji pomocy i wsparcia budżetowego;

Edukacja, sytuacja dzieci i kontakty międzyludzkie

28. podkreśla, że edukacja jest fundamentem demokratycznego rozwoju społeczeństwa; wzywa zatem do dalszych wysiłków zmierzających do modernizacji sektora edukacji publicznej, w tym kształcenia w dziedzinie biznesu, aby był on darmowy i ogólnodostępny, a także do intensyfikacji inicjatywy na rzecz edukacji, w szczególności międzynarodowej akademickiej wymiany studentów i nauczycieli, w szerszym kontekście wspierania budowania we wszystkich krajach tego regionu społeczeństwa obywatelskiego opartego na stabilnych prawach człowieka i prawach pracowniczych; podkreśla, że niezbędne jest również wspieranie procesów służących zapewnieniu udziału kobiet w rynku pracy i ich dostępu do rynku pracy;

29. zauważa, że praca UE w dziedzinie edukacji i praw człowieka powinna być uzupełniona działaniami i programami skupiającymi się na młodzieży jako na najbardziej podatnej części tych społeczeństw; w związku z tym wzywa do zwiększenia wsparcia UE dla inicjatyw młodzieżowych w regionie, w szczególności dla tych działań, które mogą zredukować rosnącą radykalizację i zwiększać tolerancję wśród młodych ludzi w tych krajach;

30. apeluje do UE o dalsze wspieranie kontaktów międzyludzkich i programów wymiany w zakresie nauki, działalności gospodarczej i edukacji; w związku z tym zauważa niedociągnięcia w organizacji i wdrażaniu inicjatywy na rzecz edukacji UE i Azji Środkowej i wzywa Komisję UE do zaradzenia im w ramach bliskiej współpracy ze specjalistami ds. edukacji i partnerami środkowoazjatyckimi;

31. podkreśla swoje stałe zaniepokojenie sytuacją dzieci, zwłaszcza z przybierającą różne postaci i występującą w różnym stopniu przymusową pracą dzieci, oraz potrzebę wdrożenia w praktyce przez wszystkie państwa Azji Środkowej ich międzynarodowych zobowiązań, szczególnie tych wynikających z Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka, Konwencji MOP dotyczącej najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia oraz Konwencji MOP dotyczącej zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci;

Integracja gospodarcza i zrównoważony rozwój

32. podkreśla, że praworządność i postęp gospodarczy są wzajemnie powiązane; potwierdza swoje poparcie dla gospodarczego zróżnicowania krajów Azji Środkowej, rozwoju zrównoważonego sektora energii i usprawnienia linii przesyłowych łączących zasoby kaspjskie z rynkiem europejskim, ponieważ może to doprowadzić do rozwoju gospodarczego i stabilnego wzrostu PKB; apeluje do UE, by sprzyjała tworzeniu klimatu stabilności gospodarczej poprzez bezpieczne i stabilne ramy prawne oraz zwalczanie korupcji i nepotyzmu, gdyż taka stabilność ma kluczowe znaczenie dla przyciągnięcia zagranicznych inwestorów, pobudzania innowacyjności i prawdziwie prywatnej przedsiębiorczości, w tym poprzez mikro-kredyty na przedsięwzięcia kierowane przez niezależne kobiety, zgodnie z międzynarodowymi normami społecznymi, środowiskowymi i normami pracy;

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

33. podkreśla konieczność promowania i wspierania przez rządy państw Azji Środkowej tworzenia MŚP, które stanowią jeden z elementów niezbędnych do rozwoju tych krajów, zwraca też uwagę, że UE powinna nadać wyższy priorytet pomocy małym i średnim przedsiębiorstwom w ramach mandatu EBI dla Azji Środkowej i złagodzić wymogi wizowe dla osób podróżujących z Azji Środkowej w celach biznesowych oraz w celu podjęcia studiów wyższych, przy jednoczesnym wspieraniu międzynarodowych norm w zakresie pracy, środowiska naturalnego i społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw; uważa ponadto, że należy unikać wszelkich praktyk dyskryminujących przemysł europejski, w tym w bardzo ważnym sektorze zamówień publicznych, oraz wzywa UE do ułatwiania współpracy między MŚP z UE a MŚP z Azji Środkowej;

34. popiera silniejszą integrację państw Azji Środkowej z gospodarką światową, w szczególności w drodze współpracy międzynarodowej ze Światową Organizacją Handlu (WTO) i przystąpienia do tej organizacji; uważa, że reformy strukturalne prowadzące do stworzenia gospodarki rynkowej oraz przystąpienie do WTO mają zasadnicze znaczenie dla rozwoju gospodarczego tych krajów i całego regionu oraz dla integracji tego regionu z gospodarką światową;

35. podkreśla, że międzynarodowa integracja gospodarcza i regionalna współpraca gospodarcza są pojęciami wzajemnie się uzupełniającymi i w związku z tym należy je dokładnie realizować w Azji Środkowej;

36. jest świadomy faktu, że poziom integracji regionalnej krajów Azji Środkowej jest niski; apeluje do Komisji, aby opracowała zróżnicowane strategie handlowe dla każdego z pięciu krajów Azji Środkowej w zależności od ich specyficznych potrzeb, oraz aby umacniała integrację wewnątrz tego regionu;

Energia, woda i środowisko

37. podkreśla wagę, jaką dla UE ma dywersyfikacja dostaw energii i surowców, zwłaszcza ziem rzadkich, jak również znaczenie dywersyfikacji rynków eksportowych, technologii i know-how dla Azji Środkowej; uważa, że sprawą najwyższej wagi jest dopilnowanie, aby przedsięwzięcia w zakresie współpracy energetycznej obejmowały umowy dotyczące dostaw długoterminowych oparte na zasadach zrównoważonego charakteru środowiska i Inicjatywy Przejrzystości w Branżach Wydobywczych; apeluje do UE o propagowanie Inicjatywy Przejrzystości w Branżach Wydobywczych i innych podobnych inicjatyw we wszystkich państwach regionu, które posiadają znaczne zasoby złóż naturalnych;

38. podkreśla wagę energii w stosunkach z państwami Azji Środkowej jako głównego źródła dochodu tych państw, jak również potencjalnego źródła bezpieczeństwa energetycznego dla UE;

39. apeluje do ESDZ i do Komisji o kontynuowanie wsparcia dla przedsięwzięć energetycznych oraz rozwijania komunikacji w celu osiągnięcia ważnych celów takich jak korytarz energetyczny łączący Morze Kaspijskie i Morze Czarne; z zadowoleniem przyjmuje udział wszystkich państw Azji Środkowej w inicjatywie Baku;

40. uznaje znaczenie współpracy energetycznej z Kazachstanem i Turkmenistanem oraz korzyści, jakie z tej współpracy płyną dla wyżej wymienionych państw i dla państw członkowskich Unii Europejskiej; z zadowoleniem przyjmuje więc podpisanie protokołu ustaleń z Kazachstanem i Turkmenistanem, który przewiduje zakup gazu, jak również kroki poczynione w ramach rozwoju południowego korytarza energetycznego, w szczególności w postaci projektu Nabucco; podkreśla jednak, że Turkmenistan nie jest jeszcze członkiem Inicjatywy Przejrzystości w Branżach Wydobywczych (EITI); podkreśla jeszcze raz potrzebę promowania większej przejrzystości w odniesieniu do dochodów z zasobów naturalnych; w związku z tym wzywa UE do popierania członkostwa Turkmenistanu w EITI w ramach dialogu na temat polityki energetycznej, aby uwzględnić aspekty dobrego sprawowania rządów w programach UE w zakresie energii;

41. zważywszy na zwiększające się niedobory energii elektrycznej w Azji Środkowej, podkreśla możliwości synergii regionalnej, uwzględniającej obiecujący sektor odnawialnych źródeł energii; apeluje do UE o wsparcie polityczne i pomoc techniczną dla inicjatyw realizowanych w tym zakresie;

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

42. z niepokojem zauważa szkodliwy wpływ światowego kryzysu finansowego oraz rosnącego poziomu ubóstwa na Azję Środkową; uważa, że droga do uzdrowionego życia społecznego i politycznego jest zależna od dobrej sytuacji gospodarczej oraz że UE powinna działać na rzecz rozwoju gospodarek państw Azji Środkowej jako głównej części strategii dla tego regionu; apeluje o większe wsparcie programów na rzecz ograniczania ubóstwa i dostrzega znaczenie inwestycji Europejskiego Banku Inwestycyjnego;

43. podkreśla niezrównoważoną naturę niektórych gospodarek Azji Środkowej, które są w zbyt dużym stopniu zależne od zasobów naturalnych, i uważa, że dywersyfikacja jest głównym celem średnio- i długoterminowym tego regionu; dostrzega w tym kontekście znaczenie programu Central Asia Invest i apeluje o jego wdrożenie we wszystkich pięciu państwach;

44. jest zdania, że zapewnienie spójnej i kompleksowej reinwestycji dochodu narodowego z zasobów naturalnych jest zasadnicze dla zrównoważonego rozwoju i osiągnięcia szeroko zakrojonego rozwoju społecznego i gospodarczego;

45. jest zdania, że reforma sektora rolnego ma kluczowe znaczenie w szczególności dla osiągnięcia bezpieczeństwa żywnościowego, zróżnicowania produkcji, zapewnienia zrównoważonego gospodarowania materiałem siewnym oraz zmniejszenia zależności od uprawy bawełny zamiast innych roślin; ponadto podkreśla, że do osiągnięcia tych celów potrzebne jest wprowadzenie zaawansowanych praktyk i technik w zakresie gospodarowania zasobami wodnymi i ich ochrony oraz nawadniania; apeluje do rządów państw Azji Środkowej o objęcie przewodnictwa w tym zakresie;

46. podkreśla, że brak energii (np. na ogrzewanie i elektryczność) pogarsza sytuację ludzi ubogich w krajach Azji Środkowej; wzywa UE, aby zgodnie ze zobowiązaniami w zakresie zmiany klimatu zwiększyła pomoc na rzecz wspierania rozwoju zrównoważonej polityki energetycznej, w tym poprzez wydajność energetyczną i wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii;

47. podkreśla, że kwestie związane z gospodarką wodną w regionie pozostają jednym z głównych źródeł napięć, które mogą prowadzić do konfliktów, i podkreśla wagę regionalnego podejścia mającego na celu ochronę wspólnych zasobów wodnych i prawidłowe zarządzanie nimi; w szczególności zwraca uwagę na to, że projekty w zakresie energii wodnej i zasobów wodnych w państwach położonych w górnym biegu rzeki, takich jak Kirgistan i Tadżykistan, doprowadziły do zwiększenia napięć regionalnych z krajami Azji Środkowej położonymi w dolnym biegu rzeki; w związku z tym apeluje do krajów tego regionu, które do tej pory tego nie zrobiły, o podpisanie i ratyfikowanie bez dalszej zwłoki konwencji z Espoo i konwencji z Aarhus oraz o zapewnienie większego udziału podmiotów lokalnych w procesie decyzyjnym;

48. podkreśla konieczność ustanowienia wiarygodnych, skutecznych i trwałych ram współpracy umożliwiających zarówno krajom położonym w dolnym, jak i górnym biegu rzek wspólne omawianie działań, jakie należy podjąć, by rozwiązać problemy związane z gospodarką wodną w regionie, oraz wspólne podejmowanie decyzji w tej dziedzinie;

49. pozytywnie ocenia większe zaangażowanie europejskich banków rozwoju w tym regionie, a w szczególności przedłużenie mandatu EBI w Azji Środkowej, który skupia się na kwestiach środowiska naturalnego i gospodarki wodnej; wzywa banki rozwoju do przestrzegania zasad ustalonych przez Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju poprzez zaprzestanie udzielania wsparcia przedsiębiorstwom będącym własnością państw, w których prawa człowieka są systematycznie łamane;

50. w kontekście regionalnych niedoborów wody wzywa UE do zwiększenia pomocy w zakresie gospodarki wodnej w ramach europejskiej inicjatywy w sprawie środowiska naturalnego i wody oraz do zbadania – jako sposobu na rozwiązanie problemu niedoborów energii w państwach górnego biegu rzeki – dodatkowych możliwości w zakresie energii słonecznej i energii wiatrowej, które na małą skalę mogłyby pomóc lokalnym społecznościom na obszarach wiejskich; uważa, że godne ubolewania jest to, iż do tej pory europejski projekt w zakresie gospodarki wodnej w dużej mierze skupia się na jakości wody, która jest ważna, ale mniej istotna dla sytuacji w Azji Środkowej niż kwestie wspólnego wykorzystywania i alokacji zasobów wodnych;

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

51. uważa, że doświadczenie Parlamentu w zarządzaniu transgranicznymi zasobami wodnymi, jak również jego obecne zaangażowanie w dwustronną współpracę związaną ze zintegrowanymi krajowymi planami w zakresie gospodarki wodnej oraz w wielostronną współpracę w ramach regionalnego projektu w dziedzinie gospodarki wodnej i Międzynarodowego Funduszu na rzecz Jeziora Aralskiego stwarzają Unii Europejskiej okazję do przejęcia roli mediatora mogącego ułatwić wspólne korzystanie z zasobów wodnych przez kraje położone w dolnym i górnym biegu rzek (w tym również przez północny Afganistan) oraz do wspierania tworzenia trwałego systemu gospodarki wodnej, opartego na współpracy i na międzynarodowym prawie w postaci traktatów, co jest zadaniem, którego nie chce lub nie jest w stanie zrealizować żaden inny podmiot międzynarodowy pomimo apeli zainteresowanych krajów;

Bezpieczeństwo/zarządzanie granicami

52. wyraża zadowolenie z obecnego stanu wdrożenia strefy wolnej od broni jądrowej w Azji Środkowej przez pięć republik Azji Środkowej; uważa, że traktat, zawierający wiążące zobowiązanie do rozbrojenia jądrowego państw, które wcześniej posiadały broń jądrową na swoim terytorium i których państwa sąsiadujące posiadają broń jądrową, ma duże znaczenie dla starań o stworzenie świata wolnego od broni jądrowej oraz jest wyraźnym przykładem współpracy przeciwko rozprzestrzenianiu tego rodzaju broni;

53. uznaje, że zaprzeczanie podstawowym prawom i możliwościom, wynikające z braku demokracji i praworządności, może doprowadzić do niebezpiecznej sytuacji;

54. potwierdza swoje poparcie dla działań służących zacieśnieniu współpracy regionalnej, ponieważ stanowią one jeden z głównych sposobów na uporanie się z licznymi transgranicznymi problemami tych krajów związanymi z bezpieczeństwem, zarządzaniem zasobami, kwestiami etnicznymi, ze środowiskiem i rozwojem oraz walką z terroryzmem i brutalnym ekstremizmem religijnym; popiera kontynuację i pogłębienie programu zarządzania granicami w Azji Środkowej oraz programu antynarkotykowego dla Azji Środkowej;

55. podkreśla, że źródłem finansowania tych dwóch programów nie jest instrument na rzecz stabilności, lecz instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju; wskazuje, że logiczne będzie finansowanie tych programów w ramach instrumentu na rzecz stabilności, ponieważ został on zaprojektowany tak, aby w sposób elastyczny reagować na krótkotrwałe kryzysy przy jednoczesnym prowadzeniu prac nad długoterminowymi ponadregionalnymi wyzwaniami związanymi z bezpieczeństwem;

56. podkreśla, że bezpieczeństwo regionu leży w interesie zarówno UE, jak i pozostałych zainteresowanych podmiotów, mianowicie Federacji Rosyjskiej, Chin i USA, które są zaniepokojone coraz większym brakiem stabilności i radykalizacją w regionie, a także nieszczelnością granicy z Afganistanem i związanym z tym przemytem narkotyków;

57. odnotowuje przystąpienie Kazachstanu do unii celnej z Rosją i Białorusią i ma nadzieję, że w wyniku jej rozwoju nie powstaną przeszkody dla współpracy regionalnej ani też nie zostanie zahamowany rozwój dwustronnych stosunków z UE;

58. podkreśla, że strukturalne uwzględnienie Afganistanu we współpracy sektorowej, szczególnie dotyczącej bezpieczeństwa i zarządzania granicami, bezpieczeństwa ludzkiego i gospodarki wodnej, jest decydujące dla zagwarantowania stabilności i bezpieczeństwa w regionie; apeluje o zacieśnienie transgranicznej współpracy z Afganistanem i podkreśla potrzebę spójności podejścia UE do kwestii Afganistanu oraz strategii wobec Azji Środkowej, zwłaszcza w związku z działaniami i programami z zakresu transportu, energii, handlu i rozwoju;

59. apeluje do UE o koncentrację udzielanej przez siebie pomocy na walce z handlem narkotykami i ludźmi, tj. na kwestiach, które należą do głównych źródeł niestabilności w Azji Środkowej i które mogą stanowić przedmiot działań UE; z niepokojem zauważa nasilanie się tego problemu w całym regionie i apeluje do UE o sugerowanie i propagowanie transgranicznych działań; popiera organizację forów na rzecz zwalczania przestępczości narkotykowej w Azji Środkowej;

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

60. jest zaniepokojony podwójnym problemem szerzenia się poglądów i ruchów fundamentalistycznych pod wpływem Afganistanu, ale również jako reakcji na problematyczną sytuację w zakresie praw człowieka i demokracji w regionie; zauważa, że walka z terroryzmem jest istotnym elementem strategii UE wobec Azji Środkowej;

61. apeluje o umieszczanie tematu wsparcia reformy sektora bezpieczeństwa (SSR) w państwach Azji Środkowej w programach spotkań z przywódcami tych państw i wzywa do zbadania tych obszarów reformy sektora bezpieczeństwa, których, poza istniejącymi przedsięwzięciami dotyczącymi praworządności i zarządzania granicami, mogłaby dotyczyć pomoc dla regionu;

62. podkreśla potrzebę swobodnego działania misji OBWE i ONZ w państwach Azji Środkowej ze względu na zasadnicze znaczenie, jakie organizacje te mają dla udzielania pomocy niezbędnej do przeprowadzenia reformy sektora bezpieczeństwa;

Kwestie dotyczące poszczególnych krajów

63. podkreśla, że w następnych punktach poświęconych poszczególnym krajom zawarto szereg ważnych i pilnych kwestii, lecz nie stanowią one całościowej analizy każdego państwa;

Kazachstan

64. apeluje do wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej Komisji o dalsze wywieranie nacisku na władze Kazachstanu, by w całości spełniły obietnice i doprowadziły do poprawy sytuacji w kwestii organizacji wyborów i wolności mediów, co zapowiedziały przed objęciem przez Kazachstan przewodnictwa w OBWE w 2010 r., zgodnie z podstawowymi zobowiązaniami państw należących do OBWE oraz w oparciu o krajowy plan na rzecz praw człowieka przyjęty przez rząd Kazachstanu w 2009 r.;

65. apeluje do władz kazachskich o wypełnienie międzynarodowych obowiązków i zobowiązań, również tych podjętych w ramach wymiaru ludzkiego OBWE;

66. z zadowoleniem przyjmuje dążenie Kazachstanu do zacieśnienia i umocnienia stosunków z UE, jak również niedawne rozpoczęcie negocjacji w sprawie nowej i bardziej szczegółowej umowy o partnerstwie i współpracy między UE a Kazachstanem; podkreśla też, że współpracy gospodarczej musi towarzyszyć współpraca polityczna oraz że współpraca gospodarcza musi opierać się na politycznej woli wcielania w życie i przestrzegania wspólnych wartości; w tym kontekście oczekuje wymiernych postępów w zakresie wolności mediów, wolności wypowiedzi, wolności zrzeszania się i zgromadzeń, a także lepszej organizacji procesu wyborczego w ramach zbliżających się wyborów parlamentarnych w 2012 r.;

67. ubolewa nad niedawnym przesunięciem nadzoru nad obiektami więziennymi z zakresu kompetencji ministerstwa sprawiedliwości do kompetencji ministerstwa spraw wewnętrznych i apeluje do rządu Kazachstanu o zintensyfikowanie środków zapobiegawczych i zaradczych w stosunku do zjawiska tortur oraz nieludzkiego, okrutnego i poniżającego traktowania;

68. zachęca Kazachstan, aby zademonstrował swoje ponowne zaangażowanie w Inicjatywę Przejrzystości w Branżach Wydobywczych (EITI) poprzez usunięcie wszelkich prawnych i regulacyjnych przeszkód uniemożliwiających skuteczne wdrożenie tej inicjatywy;

Kirgistan

69. gratuluje Kirgistanowi wysiłków na rzecz realizacji reform demokratycznych i przejścia na system rzeczywiście wielopartyjny; ma nadzieję, że podczas organizacji nadchodzących wyborów prezydenckich zaplanowanych na 2011 r. zostanie osiągnięty dalszy postęp; zwraca uwagę, że aby stworzyć w pełni sprawny ustroj demokratyczny, należy podejmować nieustanne działania, i zauważa, że Kirgistan jest jednym z krajów pilotażowych europejskiego programu wspierania demokracji, w związku z tym wzywa UE do udzielenia Kirgistanowi wsparcia w dziedzinie budowania instytucji, konsolidacji praktyk demokratycznych, walki z korupcją i ścigania przestępczości zorganizowanej w kirgiskiej administracji;

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

70. z zadowoleniem przyjmuje decyzję kirgiskiego rządu o utworzeniu specjalnej komisji ds. wdrożenia i monitorowania zaleceń niezależnej międzynarodowej komisji śledczej zajmującej się wydarzeniami, które miały miejsce w południowym Kirgistanie w czerwcu 2010 r., a także wzywa kirgiskie władze do podjęcia działań niezbędnych do rozładowania napięć na tle etnicznym, zmniejszenia skali nacjonalizmu etnicznego i ustabilizowania sytuacji oraz apeluje o promowanie dialogu międzykulturowego, przestrzeganie praw mniejszości i zwalczanie wszelkich form dyskryminacji, między innymi poprzez wprowadzanie rzeczywistych reform sądownictwa i policji jako decydujących dla zapobiegania naruszaniu praw człowieka, np. poprzez tortury i inne formy nadużycia władzy przez organy ścigania; apeluje do UE o opracowanie i wdrożenie wraz z kirgiskimi władzami i organizacjami pozarządowymi unijnych programów wsparcia mających na celu zapobieganie konfliktom, pojednanie i zwalczanie bezkarności;

Tadżykistan

71. jest zaniepokojony nieskutecznością pomocy UE na rzecz rozwoju udzielanej Tadżykistanowi, wynikającą z wysokiego stopnia korupcji w tym kraju, wpływem zorganizowanej przestępczości na sprawowanie rządów oraz groźbą rozdrobnienia regionalnego, do którego mogą doprowadzić skrajne warunki gospodarcze i społeczne; apeluje zatem o przyjęcie innego podejścia opartego na bezpieczeństwie obywateli i realizowanie go za pośrednictwem alternatywnych kanałów pomocy;

72. z niepokojem przyjmuje zgłaszane przypadki tortur w aresztach i ciągły brak dostępu obserwatorów społeczeństwa obywatelskiego do aresztów śledczych; apeluje, aby MKCK i międzynarodowi obserwatorzy otrzymali dostęp do zakładów karnych w celu zwiększenia przejrzystości i nadzoru;

73. zaleca w związku z tym, aby rząd tadżycki obrał za cel osiągnięcie w wyżej wymienionych obszarach postępów prowadzących do znacznej i trwałej poprawy pozycji kraju w zakresie przejrzystości, sprawowania rządów i innych istotnych wskaźników opracowanych przez organizacje międzynarodowe; apeluje o określenie przez organy państwowe surowych warunków uzyskania pomocy UE;

74. wzywa UE, aby odwołując się do analiz wykonalności, ekspertyz technicznych, a w razie konieczności odpowiednich pożyczek EBI, wspierała i ułatwiała rozwój mniejszych elektrowni wodnych rozmieszczonych wzdłuż rzek oraz rozwój alternatywnej energii ze źródeł odnawialnych;

Turkmenistan

75. z zadowoleniem przyjmuje ustawy przyjęte w dziedzinie polityki, gospodarki, spraw społecznych i oświaty, podkreśla jednak, że muszą one zostać poparte szeroko zakrojonymi działaniami wdrożeniowymi; apeluje w związku z tym do Rady i wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej Komisji o zachęcanie władz Turkmenistanu do wdrożenia nowego ustawodawstwa w całości oraz do aktywniejszej współpracy z organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi;

76. domaga się całkowitego spełnienia warunków określonych przez Parlament Europejski w lutym 2008 r., tj. w szczególności zapewnienia Międzynarodowemu Komitetowi Czerwonego Krzyża swobodnego i nieskrępowanego dostępu, uwolnienia wszystkich więźniów politycznych i więźniów sumienia, zniesienia wszelkich administracyjnych utrudnień w podróżowaniu oraz umożliwienia organizacjom pozarządowym prowadzenia działalności na terenie kraju; uważa, że warunki te muszą zostać spełnione, aby można było uznać, że Turkmenistan stosuje się do międzynarodowych standardów, które ratyfikował;

77. jest szczególnie zaniepokojony faktem, że obecne władze systematycznie stosują politykę represji skierowaną wobec wszystkich form opozycji, niezależnych organizacji pozarządowych, obrońców praw człowieka; szczególnie ubolewa, że dialog ze społeczeństwem obywatelskim w Turkmenistanie okazał się niemożliwy;

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

Uzbekistan

78. odnotowuje wnioski Rady z października 2009 r., które oznaczały zniesienie wszelkich sankcji wobec Uzbekistanu i potwierdziły chęć zacieśnienia przez UE stosunków z tym państwem we wszystkich dziedzinach; przypomina, że stopień zaangażowania zależy od postępów, jakie Uzbekistan poczyni w zakresie praw człowieka, demokratyzacji, praworządności i zwalczania handlu narkotykami, a także oczekuje, że ESDZ i Rada opracują politykę określającą kluczowe, warunkowe i spójne zaangażowanie UE w kontakty z Uzbekistanem;

79. ponownie wyraża zaniepokojenie w związku ze zgłoszeniami ciągłych przypadków przymusowej pracy dzieci, szczególnie w rolnictwie; dostrzega zaniepokojenie Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), przedstawicieli pracowników, pracodawców i organizacji pozarządowych w związku z wciąż obecną w uzbeckim sektorze przetwórstwa bawełny i usankcjonowaną przez państwo przymusową pracą dzieci; apeluje do władz uzbeckich, aby rozpoczęły współpracę z MOP, przyznały jej nieograniczoną możliwość monitorowania zbiorów bawełny oraz opracowały, wdrożyły i monitorowały skuteczną politykę zmierzającą do wyeliminowania na zawsze przymusowej pracy dzieci; wzywa UE do wspierania rządu Uzbekistanu w jego działaniach w tym zakresie;

80. jest zaniepokojony niedawną decyzją władz Uzbekistanu o zamknięciu biura organizacji Human Rights Watch w Taszkencie, przypomina władzom o ich zobowiązaniach wobec OBWE i apeluje do nich o umożliwienie krajowym i międzynarodowym organizacjom pozarządowym oraz obserwatorom nieskrępowanego dostępu i możliwości prowadzenia działalności w całym kraju;

*

* *

81. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, ESDZ, specjalnemu przedstawicielowi Unii Europejskiej w Azji Środkowej, a także rządowi i parlamentom Kazachstanu, Kirgistanu, Tadżykistanu, Turkmenistanu i Uzbekistanu.

Bezpieczeństwo i higiena pracy

P7_TA(2011)0589

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie śródkresowej analizy europejskiej strategii na lata 2007-2012 na rzecz zdrowia i bezpieczeństwa w pracy (2011/2147(INI))

(2013/C 168 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego preambułę oraz art. 3 i 6,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 3, 6, 9, 20, 151, 152, 153, 154, 156, 159 oraz 168,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 1, 3, 27, 31, 32, i 33,
- uwzględniając Europejską kartę społeczną z dnia 3 maja 1996 r., w szczególności jej część I oraz art. 3 jej części II,
- uwzględniając deklarację z Filadelfii z dnia 10 maja 1944 r., dotyczącą celów Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP),
- uwzględniając konwencje i zalecenia MOP w dziedzinie zdrowia i bezpieczeństwa w pracy,